

рещъ отъ башибозуците, който така сжщо вжрвеше отзадъ, захващаше да вика: „Османе, моля ти са, харижи го на мене! Не го погубвай! Той е невиненъ“. Азъ са обржцахъ, не твжрде хладнокржве о и виждахъ, че ножътъ на Османа висеше надъ главата ми, като змия. Разбира са, че сичко това тие захванаха да правягъ, когато изминахме лошитъ мѣста и наближихме вжрхътъ на планината. Отъ по напрѣдъ гласътъ имъ не са чуваше твжрде.

Минахме по край онова мѣсто, гдѣто башибозушката потера на 10-й или 11-й Майй 1876 г. избѣ останалите момчета отъ Сливненската чета. Тѣхните кокали и много части